

Dosarul nr. 2ra-523/2023
2-21078317-01-2ra-05042023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Holban)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, O. Cojocar, M. Anton)

ÎNCHEIERE

28 iunie 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Viorica Puica

Aliona Donos

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Rotari,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Rotari împotriva lui Iurie Rotari cu privire la recunoașterea ca fiind neîntemeiat refuzul autorizării stabilirii domiciliului copiilor minori în străinătate și substituirea acordului pentru perfectarea actelor pentru stabilirea domiciliului copiilor minori în străinătate,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

a c o n s t a t a t:

La 21 mai 2021, Elena Rotari, reprezentată de avocatul Dorina Dilion, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Rotari, solicitând autorizarea dreptului copiilor minori: xxxxx, născut la xxxxx, și xxxxx, născut la xxxxx, de a pleca peste hotarele Republicii Moldova pentru domiciliere împreună cu mama Elena Rotari, fără acordul tatălui copiilor Iurie Rotari, autorizarea dreptului Elenei Rotari la perfectarea procedurilor și actelor necesare plecării împreună cu copiii minori peste hotarele și stabilirii cu domiciliul în străinătate, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, prin hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost desfăcută căsătoria încheiată cu Iurie Rotari, fiind determinat domiciliul copiilor minori xxxxx și xxxxx cu ea. Conform hotărârii judecătorești a fost încasată de la Iurie Rotari pensia pentru întreținerea copiilor minori, până la majoratul copiilor, în sumă bănească fixă de 1 581 lei, lunar.

Totodată, a menționat că, după desfacerea căsătoriei, au locuit separat, fiind nevoită împreună cu copiii să locuiască la părinți, iar ulterior a închiriat un spațiu locativ. Reclamanta a precizat că, nu este angajată în câmpul muncii, fiind la evidența Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă cu statut de șomer.

În caracteristicile, eliberate de instituțiile școlare și preșcolare, se menționează că, la dezvoltarea și formarea minorilor xxxxx și xxxxx, în mare parte, participă mama copiilor Elena Rotari, care este alături zilnic, având o atitudine și comportament grijuliu față de copii și le asigură condiții favorabile pentru o creștere

și dezvoltarea echilibrată. La fel, se implică în activitățile copiilor de la instituțiile corespunzătoare, manifestă o relație prietenoasă, de încredere și respect față de copii.

Reclamanta a afirmat că, sora Mariana Basichevici, împreună cu soțul Ghenadie Dulghier, sunt stabiliți cu traiul în Irlanda, or. Dublin, și fiind angajată în câmpul muncii, este predispusă de a-i oferi ei și copiilor spațiu locativ și întreținere materială, precum și nepoții de la soră, Eugen Macarenco și Artiom Macarenco.

Având în vedere că, nu are un loc permanent de lucru în Republica Moldova, întâmpină greutăți la angajare și nu are posibilitatea financiară suficientă pentru întreținerea copiilor, a decis de a pleca împreună cu copiii peste hotarele țării, în Irlanda, or. Dublin, pentru a activa și a locui. La momentul perfectării documentelor necesare pentru copii a întâmpinat obstacol, deoarece pârâtul a refuzat să dea acordul la ieșirea copiilor în afara țării pentru domiciliul permanent. Pârâtul Iurie Rotari nu acordă ajutorul material necesar la întreținerea copiilor și nici nu se interesează de viața lor, însă în lipsa acordului acestuia, nu are posibilitatea de a domicilia împreună cu copiii unde dorește.

În adresa pârâtului a fost expediată o solicitare de a da acordul la perfectarea procedurilor și actelor necesare plecării copiilor cu mama peste hotare, însă a rămas fără răspuns.

Prin hotărârea din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Elena Rotari împotriva lui Iurie Rotari cu privire la recunoașterea ca neîntemeiat a refuzului autorizării stabilirii domiciliului copiilor minori în străinătate și substituirea acordului pentru perfectarea actelor pentru stabilirea domiciliului copiilor minori în străinătate.

Drept urmare, a dezacordului cu hotărârea din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Elena Rotari, reprezentantă de avocatul Dorina Bodișteanu, a contestat-o cu apel.

Prin decizia din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat Elena Rotari, reprezentată de avocatul Dorina Bodișteanu și s-a casat hotărârea din 28 aprilie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. S-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis integral acțiunea înaintată de Elena Rotari. S-a autorizat dreptul copiilor minori de a pleca peste hotarele Republicii Moldova pentru domiciliere împreună cu mama Elena Rotari, fără acordul tatălui copiilor Iurie Rotari. S-a autorizat dreptul Elenei Rotari, la perfectarea procedurilor și actelor necesare plecării împreună cu copiii minori peste hotarele și stabilirii cu domiciliul în străinătate. S-a încasat din contul lui Iurie Rotari în beneficiul Elenei Rotari - 350 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În concluziile sale, instanța de apel, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, a considerat că, concluzia instanței de fond este una incorectă.

În contextul normelor legale redată în textul deciziei, instanța de apel a învederat principiul interesului superior al copilului care reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea acestuia reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Conform art.3 alin.(1) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții

publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

În temeiul art.27 alin.(2) al Constituției, oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară. La fel, a făcut trimitere la prevederile art.1 alin.(1), (2), (4), art. 3 din Legea nr.269 din 09 noiembrie 1994 cu privire la ieșirea și intrarea în Republica Moldova.

Din conținutul acestor norme în coroborare cu dispozițiile art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, reiese că partea care se adresează în instanță are sarcina pozitivă de probațiune atât privind lipsa acceptului celuilalt părinte referitor la ieșirea copilului comun din Republica Moldova, cât și netemeinicia acestui dezacord.

Raportând circumstanțele cauzei la normele de drept material, instanța de apel a considerat că, prima instanță nejustificat a considerat ca neîntemeiată pretenția reclamantei de a permite ieșirea copiilor minori din țară, fără acordul tatălui, din motiv că aceasta nu corespunde cu interesele supreme ale copilului, or, potrivit probatoriului administrat dovada faptului asigurării minorilor împreună cu mama cu spațiu locativ, condiții de trai și întreținere materială și transport în or. Dublin, Irlanda, inclusiv înmatriculării minorilor la studii în aceeași localitate, îi va oferi sora acesteia Mariana Basichevcici, astfel fiind previzibilă și clară siguranța situației copiilor minori în mediul nou, unde ar putea beneficia de o îngrijire mai bună din partea statului, de un sistem de învățământ mai performant.

În acest context, refuzul intimatului de a permite copiilor minori plecarea peste hotarele țării pentru domiciliere este în dezinteresul copiilor, or, un părinte nu poate avea dreptul, în temeiul articolului 8 al Convenției, de a lua măsuri care ar putea dăuna sănătății și dezvoltării copilului (a se vedea Elsholz vs Germania, 13 iulie 2000, parag. 50 și T.P. și K.M. vs Regatul Unit, 10 mai 2001, parag. 71).

Totodată, instanța de apel a menționat că, intimatul nu a contestat hotărârea din 09 decembrie 2015 a Judecătoriei Râșcani, sediul Chișinău, în partea determinării domiciliului copiilor minori împreună cu mama, situație în care toate grijile cotidiene cu copiii i-au revenit mamei. Refuzul tatălui de a permite stabilirea domiciliului copiilor săi în altă țară, susținut de prima instanță, apare ca o împotrivire nemotivată asupra posibilității copiilor de a se stabili într-o altă țară, alături de mama lor.

La fel, intimatul/pârâtul nu a combătut argumentele reclamantei/apelante potrivit cărora acesta nu a manifestat interes permanent de a comunica cu copiii, nu a participat activ și eficient la educația și întreținerea acestora, ori, luând în considerare vârsta copiilor, dezvoltarea și formarea continuă a acestora, minorii necesită o îngrijire și un comportament mai special .

Prin urmare, s-a menționat că urma să favorizeze tendința reclamantei să creeze copiilor cele mai bune condiții pentru un trai decent și dezvoltare intelectuală.

Instanța de apel a respins argumentele instanței de fond cu referire la pretenția de a permite stabilirea domiciliului copiilor minori în or. Dublin, Irlanda, fără acordul tatălui, și permiterea perfectării actelor de identitate românești, pe care le-a considerat neîntemeiate, fiind lipsite de suport legal.

Totodată, s-a reiterat că conform art. 30, paragraful 1 din Tratatul între Republica Moldova și România cu privire la asistența juridică în materie civilă și

penală din 06 iulie 1996, în vigoare la 22 martie 1998, raporturile juridice dintre părinți și copii se stabilesc potrivit legii părții contractante al cărei cetățean este copilul. În cazul în care copilul domiciliază pe teritoriul celeilalte părți contractante, poate fi aplicată legea acestei părți, dacă este mai favorabilă interesului copilului. Conform paragrafului 2 din același articol, se constată că pentru a hotărî asupra raporturilor juridice, prevederile art. 29, paragrafele 2 și 3 se aplică în modul corespunzător. Articolul 29, paragraful 2 al Tratatului menționat mai sus, prevede că soluționarea cauzelor aparține autorităților competente ale părții contractante al cărei cetățean este copilul.

Astfel, instanța de fond a ignorat faptul că copiii sunt cetățeni ai Republicii Moldova, fapt confirmat prin copia certificatelor de naștere.

Din aceste raționamente factice și legale, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanței precum că, instanța nu este abilitată prin lege cu împuterniciri de a soluționa chestiunea cu privire la permiterea stabilirii domiciliului copiilor minori în străinătate și permiterea perfectării actelor de identitate eliberate de un alt stat.

Drept urmare, instanța de apel, având în vedere faptul că minorii sunt cetățeni al Republicii Moldova, dar ținând cont și de interesul superior al copilului, a considerat că, examinarea cauzei și stabilirea raporturilor între părinți și copii, este de competența instanțelor de judecată naționale, ori, art. 3 alin. (1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede expres că în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolului 8 din Convenție Europeană a Drepturilor Omului stipulează, că este în interesul copilului să se asigure dezvoltarea sa într-un mediu sănătos și de a lua astfel de măsuri care ar contribui la o dezvoltare mai bună a copilului.

În decizia instanței de apel se mai conchide că, instanța de fond a ignorat răspunsul Ambasadei României în Republica Moldova cu nr. C39-22-334/17.02.2022, prezentat de partea reclamantă, din conținutul căruia rezultă că, în procedura de redobândire a cetățeniei române pentru minori, precum și pentru perfectarea actelor de identitate românești este necesar acordul celuilalt părinte (tatăl, în speță supusă atenției). Declarația de acord a părintelui pentru redobândirea cetățeniei române și perfectarea actelor de identitate românești de către minor poate fi legalizată de un notar public din Republica Moldova, respectiv, întrucât în speță se solicită autorizarea acordului celuilalt părinte pentru redobândirea cetățeniei române a minorului și perfectarea actelor de identitate românești a minorilor, perfectarea procedurilor fiind posibilă în fața unui notar public din Republica Moldova, soluționarea acțiunii ține de competența instanțelor judecătorești din Republica Moldova.

În continuare se indică că, pe cale de consecință, prima instanță neîntemeiat a respins pretenția reclamantei, fiind încălcate drepturile copiilor, prevăzute în art. 27 alin. (2) din Constituție Republicii Moldova - oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieși, de a emigra și de a reveni în țară.

Reieșind din cele constate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond la examinarea acțiunii depuse de Elena Rotari cu privire la recunoașterea ca

neîntemeiat a refuzului autorizării stabilirii domiciliului copiilor minori în străinătate și substituirea acordului pentru perfectarea actelor pentru stabilirea domiciliului copiilor minori în străinătate, nu a elucidat toate circumstanțe importante pentru soluționare pricinii și ca rezultat a aplicat eronat normele de drept, temei pentru care, Colegiul a dispus de a admite apelul declarat de Elena Rotari și a casa hotărârea primei instanțe din 28 aprilie 2022, cu emiterea unei noi hotărâri potrivit căreia de a admite integral acțiunea civilă a reclamantei, în sensul formulat.

La 03 martie 2023, Iurie Rotari a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului, recurentul a invocat că, în cazul examinării litigiilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, urmează să se țină cont de interesul superior al copilului. Abordând interesul superior al copiilor, instanța de judecată urma să țină cont de prevederile art. 18 din Convenția cu privire la drepturile copilului, potrivit căreia, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurării dezvoltării sale le revine în primul rând părinților. Acești trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat principiul bine stabilit în jurisprudența sa conform căreia scopul Convenției nu este de a proteja drepturile teoretice și iluzorii, ci cele concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei). Prin urmare, la încredințarea copiilor minori, condiția esențială care urmează a fi verificată de care instanțele judecătorești constă în interesul superior al copilului, interes ce urmează a fi stabilit prin examinarea tuturor circumstanțelor cauzei. Aceste circumstanțe, stabilite de practica Curții Europene a Drepturilor Omului, dar și de legislația națională sunt vârsta copilului, posibilitățile părintelui de a-i asigura o bună dezvoltare fizică, intelectuală și morală, atașamentul față de copilul minor, precum și al minorului față de părinte, grija manifestată de părinți în timpul conviețuirii și după despărțirea lor în fapt, precum și altele. Criteriile de apreciere a interesului superior al minorului formează un ansamblu guvernat de principiul egalității, ceea ce înseamnă că nu poate reține caracterul primordial sau determinant al unuia sau altuia dintre criteriile respective. În cauza Karrer c. României, hotărârea din 21 februarie 2012, s-a constatat încălcarea art. 8 având în vedere că ingerința în viața privată și de familie a reclamanților nu a avut la bază o analiză temeinică privind interesul superior al copilului și procedura prevăzută de Convenția de la Haga nu s-a desfășurat cu celeritate. În acest sens, Curtea a mai reținut și că, instanțele naționale, examinând interesul superior al copilului, nu au luat în considerare situația familială a minorei și nici alte elemente importante cum ar fi situația medicală, psihologică sau materială. Raportând raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului în prezenta cauză, recurentul cu trimitere la prevederile art. 51 alin. (1), art. 63 alin. (1), (2) din Codul familiei, a susținut că, potrivit caracteristicilor anexate la materialele cauzei, copiii sunt caracterizați din punct de vedere pozitiv, având relații respectuoase cu alți copii, fiindu-le asigurat dreptul la educație.

În ceea ce privește concluziile instanței de apel privind lipsa condițiilor de trai și insuficiența resurselor financiare pentru buna educarea a copiilor, recurentul a indicat că, pe lângă pensia de întreținere achitată regulat, contribuie cu resurse financiare pentru procurarea hainelor, medicamentelor, rechizitelor, precum și

frecventează regulat cu copiii diferite tipuri de sport: înot, fotbal. Intimata formal indică lipsa resurselor financiare pentru educarea și asigurarea un trai decent copiilor, deoarece de la data stabilirii pensiei de întreținere a copiilor, niciodată nu a solicitat majorarea cuantumului pentru plata pensiei de întreținere.

Recurentul a afirmat că, instanța de apel a oferit o interpretare absolut eronată asupra oportunității plecării copiilor în or. Dublin, Irlanda, în acest sens nefiind evaluate eventualele condiții de trai a copiilor, modalitatea de înmatriculare în instituții de învățământ, încadrarea copiilor în mediu social, asigurarea cu spațiu de trai a copiilor, prezența unui loc de muncă. Incertitudinea intimatei referitor la oferirea condițiilor mai bune pentru educarea și buna dezvoltare a copiilor în altă țară, în particular: identificarea unei instituții de învățământ, programul de funcționare a instituției în cauză, înmatricularea acestora în această instituție, modalitățile de integrare a copiilor în societate, învățarea limbii străine este în dezinteresul absolut a copiilor. Totodată, instanța de apel nu a examinat influența schimbării micro-mediului social al copiilor în cazul schimbării circumstanțelor sociale. Schimbarea mediului social poate afecta negativ nivelul psihologic și de dezvoltare a copilului. Intimata nu a manifestat intenția de a determina anumite instituții de învățământ în vederea respectării dreptului la educația a copiilor, fiind neglijat interesul superior al copilului, ultima limitându-se doar la pretensele declarații oferite de rudele acesteia privind susținerea pe plan material.

Recurentul a afirmat despre incidența prevederilor art. 52 alin. (1), art. 53 și art. 61 din Codul familiei, motivând că, normele de drept național și internațional stabilesc că răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine ambilor părinți, care indiferent de situațiile de conflict apărute între ei trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. Oricărui copilului îi este recunoscut dreptul la un nivel de viață suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mintală, spirituală, morală și socială, iar părinților care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Recurentul a opinat că, instanța de apel nu a examinat toate circumstanțele cauzei, apreciind probele și legea materială și procesuală în interesul intimatei, dar nu în interesul superior al copilului, ceea ce duce la încălcarea drepturilor copiilor minori.

Instanța de apel a examinat prezenta cauză în lipsa sa, nefiind citat în mod legal, în pofida faptului că, în referința depusă a fost indicată adresa unde domiciliază, însă la adresa indicată nu am primit nicio citație, fiind încălcate normele de drept procedural.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 10 aprilie 2023 (f.d.189) a fost expediată în adresa intimaților și a fost recepționată la 13 aprilie 2023 și la 15 aprilie 2023, conform avizelor de recepție (f.d.218-219).

La 04 mai 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d.191), Elena Rotari, reprezentantă de avocatul Dorina Bodișteanu, a depus referință la recursul declarat de Iurie Rotari, exprimând poziția în favoarea inadmisibilității recursului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 17 noiembrie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă de către Iurie Rotari la 03 martie 2023.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la data de 06 ianuarie 2023, inclusiv prin intermediul poștei electronice (f.d.174). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iurie Rotari, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Iurie Rotari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1997, nr.26561/1995).

Cu referire la obiecția procesuală precum că instanța de apel a examinat cauza civilă în lipsa recurentului, nefiind citat în mod legal, Completul de judecată o apreciază ca neîntemeiată.

Din materialele dosarului se atestă că Iurie Rotari este asistat în acest proces civil de avocatul Gheorghii Adam în baza mandatului nr.1585597 din 25 octombrie 2021 (f.d.55). La dosar nu există cerere de renunțare la serviciile avocatului, inclusiv vreo informare a instanței judecătorești despre renunțare la împuterniciri potrivit prevederilor art.80 alin.(7) din Codul de procedură civilă.

La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, la 25 octombrie 2022, citația despre ședința din 17 noiembrie 2022, ora 12, în incinta Curții de Apel Chișinău, str.Teilor, 4, etajul 2, sala nr.9, cererea de apel depusă de Elena Rotari, inclusiv explicarea dreptului de a depune referință la cererea de apel, până la 15 noiembrie 2022, au fost expediate avocatului Gheorghii Adam, prin poșta electronică, la e-mail: gicuadam@yahoo.com, fiind recepționate de ultimul.

Prin urmare, Iurie Rusu nu poate invoca că nu a fost înștiințat despre examinarea apelului, or potrivit art.100 alin.(1/1), 105 alin.(5) din Codul de procedură civilă, dacă părțile și alți participanți la proces sunt reprezentați de avocați, citațiile și înștiințările se expediază avocatului, la adresa electronică indicată în mandat, recepționarea înlăturând orice viciu de înștiințare a participanților.

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia inadmisibil recursul declarat de Iurie Rotari.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iurie Rotari împotriva deciziei din 17 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Aliona Donos

Oxana Parfeni